

การวิเคราะห์ประเภทของคำที่ใช้ในบทความภาษาอังกฤษ
สำหรับเด็กที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids

An Analysis of Parts of Speech in English Articles
for Kids Published on TIME for Kids Website

ศิริวิมล นกทรัพย์^{1*}, วรารัตน์ ภิรมสุข², อนุชา จุฑะสุวรรณ³, สударัตน์ วิวัฒน์วิทยา⁴,
ปรีณดา แซ่สง⁵, พิชญ์ชญาดา อินทร์สำโรง⁶ และนภสร วิชยานันท์⁷
Siriwimon Noksub^{1*}, Wararat Piromsuk², Anucha Chuthasuwan³, Sudarat Wiwatwittaya⁴,
Parinda Saesong⁵, Phitchayada Insomrong⁶ and Naphason Vichayanant⁷

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา^{1*}
นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา^{2, 3, 4, 5, 6, 7}
Lecturer of English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University^{1*}
Student of English program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University^{2, 3, 4, 5, 6, 7}

*Corresponding Author, E-Mail: siriwimonnoksub@gmail.com

Received: July 17, 2025

Revised: September 2, 2025

Accepted: November 25, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์การใช้ประเภทของคำที่ใช้ในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ย้อนหลังตั้งแต่เดือนมิถุนายนย้อนหลังไปจนถึงเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2567 และปรากฏบทความทั้งหมดจำนวน 24 ฉบับ จากนั้นวิเคราะห์การใช้ประเภทของคำที่ปรากฏอย่างละเอียดในแต่ละบทความเพื่อนำเสนอผลลัพธ์ในรูปแบบความถี่ คำร้อยละ และการแสดงตัวอย่างในรูปแบบการอธิบาย

ผลจากการวิเคราะห์พบการปรากฏของคำนามจำนวนมากที่สุดถึง 727 ครั้ง คำกริยา 575 ครั้ง คำสรรพนาม 300 ครั้ง คำบุพบท 214 ครั้ง คำคุณศัพท์ 206 ครั้ง คำกริยาวิเศษณ์ 136 ครั้ง และการปรากฏของคำสันธานน้อยที่สุดเพียง 78 ครั้ง ซึ่งการวิเคราะห์ตามบริบทได้นิยามว่า ประเภทของคำอาจเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับตำแหน่งทางโครงสร้างในประโยค จากการวิเคราะห์ประเภทของคำช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างประโยคและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนช่วยให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมและผู้ปกครองเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

คำสำคัญ: 1. การวิเคราะห์เนื้อหา 2. ประเภทของคำในภาษาอังกฤษ 3. บทความ 4. การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

Abstract

This research analyzed the occurrences of parts of speech in English articles for children published on the TIME for Kids website. A total of 24 articles were purposively sampled by selecting articles published from June to January 2024 in reverse chronological order. The occurrences of parts of speech in each article were analyzed intensively, with the results presented as frequencies, percentages, and illustrative examples.

The analysis revealed that nouns had the highest frequency of occurrences (727 instances), followed by verbs (575 occurrences), pronouns (300 occurrences), prepositions (214 occurrences), adjectives (206 occurrences), and adverbs (136 occurrences), with conjunctions being the least frequent (78 occurrences). The contextual analysis also highlighted that parts of speech can change depending on their structural positions within sentences. Analyzing parts of speech helps learners understand sentence structure and improve their English skills effectively. Additionally, it allows teachers to design suitable activities and helps parents choose age-appropriate English content.

Keywords: 1. *Content analysis* 2. *parts of speech in English* 3. *Article* 4. *learning English for kids*

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษยังคงมีบทบาทสำคัญในฐานะเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนและนักศึกษา เนื่องจากเป็นภาษาหลักของการศึกษา เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการติดต่อสื่อสารในระดับนานาชาติ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ออนไลน์ หลักสูตรระดับโลก และโอกาสในตลาดแรงงานสากล ล้วนต้องอาศัยทักษะภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงมีข้อได้เปรียบในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเครือข่ายผู้เรียนหรือผู้เชี่ยวชาญจากทั่วโลก ส่งผลต่อความก้าวหน้าในยุคโลกาภิวัตน์อย่างมีประสิทธิภาพ จากรายงานของ Patel, Solly, and Copeland (2023) พบว่าภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาที่มีผู้เรียนมากที่สุดในโลก สะท้อนความสำคัญทางวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ผลการจัดอันดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศไทยจาก EF Education First (2023) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 101 จาก 113

ประเทศ และเป็นอันดับที่ 8 ในกลุ่มประเทศอาเซียน แสดงให้เห็นว่าทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานสากล

ในขณะที่ทักษะภาษาอังกฤษยังคงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารในโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงประสบปัญหา โดยเฉพาะในด้านการเข้าใจและใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากการเข้าใจประเภทของคำและหน้าที่ของคำในประโยคถือเป็นรากฐานสำคัญในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ การเรียนรู้ประเภทของคำเป็นเรื่องท้าทายที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนและการสื่อสารอย่างยั่งยืน (Harmer, 2015; Richards & Schmidt, 2010)

ด้วยเหตุนี้ การปลูกฝังทักษะภาษาอังกฤษตั้งแต่เยาว์วัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และประเภทของคำ ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของโครงสร้างภาษาอังกฤษ การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมส่งผลต่อความชัดเจน ความถูกต้อง และประสิทธิภาพในการสื่อสาร ผู้เรียนจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มักประสบปัญหาในการใช้ประเภทของคำที่ไม่เหมาะสมกับบริบท เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ พนิตภิชาญ มานอกและภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน (2562) ที่พบว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษามีข้อผิดพลาดในการใช้ประเภทของคำในงานเขียนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อความเข้าใจของผู้อ่านและลดทอนประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความคิด

ในกรณีของการศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก Hyland (2004) ชี้ให้เห็นว่าความเชี่ยวชาญในการใช้คำศัพท์ทางวิชาการเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารแนวคิดที่ซับซ้อนในงานเขียน ในขณะที่บทความสำหรับเด็กในช่วงพัฒนาทักษะภาษา การเลือกใช้คำศัพท์ที่เรียบง่ายและเหมาะสมกับวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในช่วงแรกเริ่มของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากแนวคิดดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงให้ความสนใจศึกษาประเภทของคำในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก โดยเลือกใช้บทความจากเว็บไซต์ TIME for Kids ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับความนิยมและได้รับการรับรองจากองค์กร Common Sense Media ซึ่งมีมาตรฐานการประเมินสื่อที่เข้มงวด และได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและนักการศึกษาทั่วโลกว่าเป็นเว็บไซต์ที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับเด็ก (American Academy of Pediatrics, 2016; Common Sense Media, 2023)

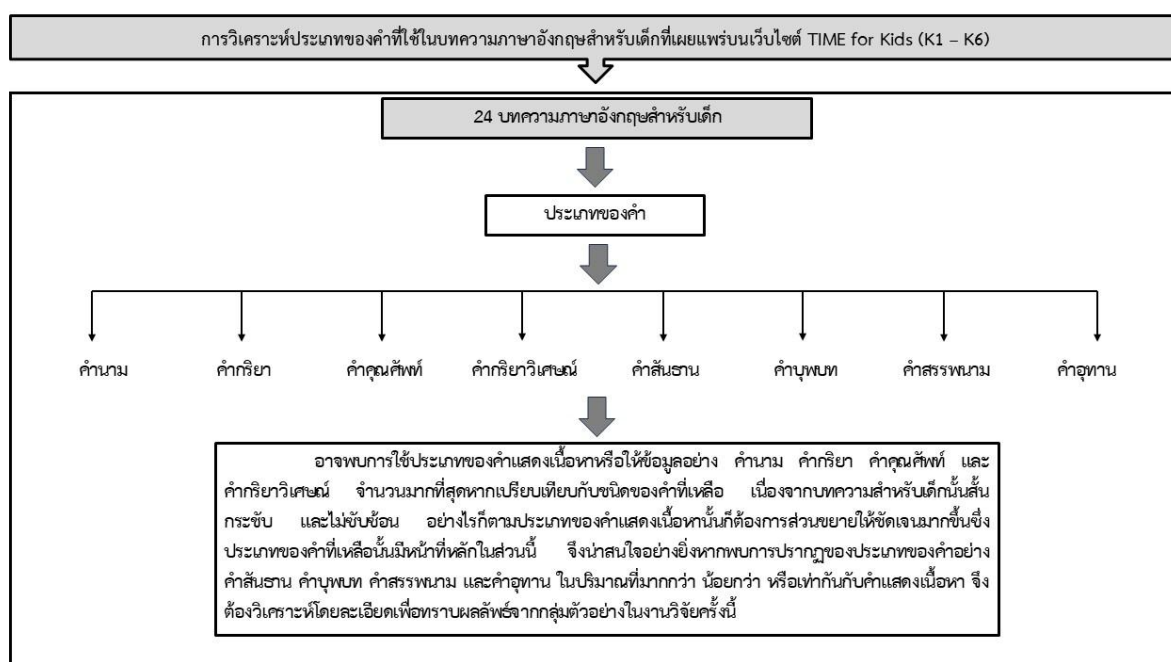
คณะผู้วิจัยเห็นว่าการทำความเข้าใจคำศัพท์และประเภทของคำเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนระดับต้น เนื่องจากในช่วงวัยนี้ เด็ก ๆ จะมีการเรียนรู้ประเภทของคำซึ่งมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการเขียนและการสื่อสารในภาษาอังกฤษของพวกเขาในระยะยาว การเลือกใช้ TIME for Kids เป็นแหล่งข้อมูลศึกษานั้นไม่เพียงแต่เป็นการเลือกแหล่งที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองความปลอดภัย แต่ยังเป็นการเน้นการใช้สื่อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาและการพัฒนาของเด็ก (Common Sense Media, n.d.) นอกจากนี้ งานวิจัยก่อนหน้านี้ได้ศึกษาการเข้าใจประเภทของคำในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในบริบทที่

แตกต่างกัน เช่น การจำแนกประเภทของคำ (Asdar, Hustiana, & Ahyadi, 2023) และการสร้างประโยคภาษาอังกฤษโดยอาศัยความเข้าใจประเภทของคำ (Ramadhani & Ovilia, 2022) แต่ยังขาดการศึกษาที่เน้นไปที่ผู้เรียนระดับต้นหรือเด็กไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้สื่อภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอย่าง TIME for Kids โดยเฉพาะ การศึกษาค้นครั้งนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อเติมเต็มช่องว่างดังกล่าว โดยมุ่งวิเคราะห์การใช้ประเภทของคำในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก และเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต้น (Saengboon, Kosin, & Toomaneejinda, 2022).

วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การใช้ประเภทของคำที่ใช้ในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กและความถี่ที่ปรากฏ

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์เนื้อหาในห้องเรียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้ศึกษาความคิดเห็น ทศนคติ และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาหรือข้อมูลต่างๆ อย่างลึกซึ้ง กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบด้วยขั้นตอนหลัก (ธนิศร บุญสุข และคณะ, 2566) ได้แก่

1. การกำหนดเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกประเภทของเนื้อหาหรือสื่อที่จะศึกษา
2. การสร้างเค้าโครงในการจำแนกเนื้อหาสาระเพื่อช่วยในการคัดกรองข้อมูลที่ไม่จำเป็น
3. การพิจารณาบริบทหรือเงื่อนไขรอบด้านของข้อมูลเพื่อเพิ่มความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของ

ผลการวิจัย

4. การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเชิงปริมาณ เช่น ความถี่ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ก่อนสรุปผลในเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการศึกษาประเภทของคำ (Parts of Speech) ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กสามารถช่วยให้เข้าใจถึงวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ (Krippendorff, 2019; Swan, 2005)

การศึกษาเกี่ยวกับการสอนประเภทของคำ (Parts of Speech)

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนประเภทของคำส่วนใหญ่เน้นอธิบายเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับหน้าที่และลักษณะของคำในภาษาอังกฤษ เช่น บรืวรรต อิมสะอาด (2561) ซึ่งได้อธิบายโครงสร้างและการจำแนกประเภทของคำในภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ขณะที่ Swan (2005) และ Scrivener (2011) ได้กล่าวถึงแนวทางการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวม โดยมุ่งเน้นความเข้าใจในไวยากรณ์และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง แต่ยังไม่เจาะจงถึงการสอนประเภทของคำในห้องเรียนเด็กอย่างละเอียด

นอกจากนี้ แหล่งข้อมูลออนไลน์จาก Common Sense Media (n.d.) ได้แนะนำว่า TIME for Kids เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับเด็ก เนื่องจากมีเนื้อหาที่ปลอดภัย น่าสนใจ และเหมาะสมกับพัฒนาการทางภาษา ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในการศึกษาการสอนประเภทของคำในบริบทที่เป็นมิตรต่อผู้เรียน

จากการทบทวนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่างานวิจัยที่มีอยู่ให้ความสำคัญกับการอธิบายประเภทของคำในเชิงทฤษฎี มากกว่าการนำไปใช้ในห้องเรียนจริงสำหรับผู้เรียนระดับต้น ซึ่งเป็นประเด็นที่ยังต้องการการศึกษาเพิ่มเติม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ประเภทของคำ

การศึกษานี้อาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการศึกษาความสำคัญของการทำความเข้าใจประเภทของคำในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในห้องเรียนสำหรับเด็ก โดยทฤษฎีสำคัญที่สามารถอ้างอิงได้มีดังนี้:

1. Krashen's Input Hypothesis (1985): ทฤษฎีของ Krashen ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านการรับข้อมูลที่เข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยการนำเสนอกิจกรรมหรือเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. Willingham (2009): ทฤษฎีของ Willingham ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาในเด็กต้องคำนึงถึงวิธีการที่สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริงได้ โดยการนำเสนอคำศัพท์และประเภทของคำที่ง่ายต่อการเข้าใจจะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น
3. Ellis (2003): ทฤษฎีของ Ellis ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาโดยการให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้รูปแบบของภาษาอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการสอนประเภทของคำสามารถใช้แนวทางนี้เพื่อสร้างกิจกรรมที่เหมาะสมในห้องเรียน

การจำแนกประเภทของคำ (Parts of Speech)

ประเภทของคำ (Parts of Speech) เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนและผู้ใช้ภาษาเข้าใจโครงสร้างของประโยคได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดย Lowth (1762) นักไวยากรณ์ชาวอังกฤษ และในหนังสือ *A Comprehensive Grammar of the English Language* โดย Quirk et al. (1985) ได้แบ่งประเภทของคำในภาษาอังกฤษออกเป็น 8 ประเภทหลัก ได้แก่:

1. **คำนาม (Noun):** คำนามคือคำที่ใช้เรียกชื่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือความคิดใด ๆ สามารถทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมในประโยค

ตัวอย่าง: dog (สุนัข), teacher (ครู), school (โรงเรียน) และ happiness (ความสุข)

ประโยคตัวอย่าง: The teacher is reading a book. (คุณครูกำลังอ่านหนังสือ)

2. **คำกริยา (Verb):** คำกริยาคือคำที่บอกการกระทำ เหตุการณ์ หรือสภาพของสิ่งต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างกริยาในประโยค

ตัวอย่าง: run (วิ่ง), eat (กิน), be (เป็น) และ think (คิด)

ประโยคตัวอย่าง: She runs every morning. (หล่อนวิ่งทุกเช้า)

3. **คำคุณศัพท์ (Adjective):** คำคุณศัพท์ใช้ขยายหรืออธิบายคำนามหรือสรรพนาม เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม

ตัวอย่าง: beautiful (สวย), tall (สูง) และ interesting (น่าสนใจ)

ประโยคตัวอย่าง: The tall building is new. (ตึกสูงหลังนี้เป็นตึกใหม่)

4. **คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb):** คำกริยาวิเศษณ์ใช้ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์อื่น

บอกลักษณะการกระทำ เวลา สถานที่ ความถี่ หรือระดับ

ตัวอย่าง: quickly (อย่างรวดเร็ว), very (มาก) และ yesterday (เมื่อวาน)

ประโยคตัวอย่าง: She ran quickly to catch the bus. (หล่อนวิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อขึ้นรถบัส)

5. คำสรรพนาม (Pronoun): คำสรรพนามใช้แทนคำนาม เพื่อลดการซ้ำซ้อนหรือแสดงความเป็นเจ้าของ

ตัวอย่าง: he (เขา), they (พวกเขา), this (นี้) และ ours (ของเรา)

ประโยคตัวอย่าง: He is my best friend. (เขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดในของผม)

6. คำบุพบท (Preposition): คำบุพบทแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนาม (หรือสรรพนาม) กับคำอื่น ๆ ในประโยค เช่น บอกเวลา สถานที่ หรือทิศทาง

ตัวอย่าง: in (ใน), on (บน), at (ที่) และ between (ระหว่าง)

ประโยคตัวอย่าง: The book is on the table. (หนังสือวางอยู่บนโต๊ะ)

7. คำสันธาน (Conjunction): คำสันธานใช้เชื่อมคำ วลี หรือประโยคเข้าด้วยกัน

ตัวอย่าง: and (และ), but (แต่), because (เพราะว่า) และ although (แม้ว่า)

ประโยคตัวอย่าง: I like coffee, but I don't like tea. (ฉันชอบกาแฟ แต่ฉันไม่ชอบชา)

8. คำอุทาน (Interjection): คำอุทานใช้แสดงอารมณ์หรือความรู้สึก มักยืนเดียวหรือนำหน้าประโยค

ตัวอย่าง: Wow! (ว้าว!), Ouch! (โอย!) และ Hey! (เฮ้!)

ประโยคตัวอย่าง: Wow! That's amazing. (ว้าว มันน่าทึ่งมาก)

การทำความเข้าใจประเภทของคำทั้ง 8 ประเภทนี้ถือเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในห้องเรียนสำหรับเด็ก คำเหล่านี้จะช่วยให้เด็กสามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสรุปประเภทของคำจำนวน 8 ประเภท

ลำดับ	คำเนื้อหา (Content Word) คือคำแสดงข้อมูลและเนื้อหาหลัก		คำช่วยขยาย (Function Word) คือคำช่วยขยายคำเนื้อหาเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น
1	คำนาม (Noun)	5	คำสันธาน (Conjunction)
2	คำกริยา (Verb)	6	คำบุพบท (Preposition)
3	คำคุณศัพท์ (Adjective)	7	คำสรรพนาม (Pronoun)
4	คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb)	8	คำอุทาน (Interjection)

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Pushkina and Krivoshlykova (2020) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนประเภทคำในภาษาฟังก์ชันสำหรับผู้เรียนวัยเยาว์ โดยเน้นความสำคัญของการเข้าใจประเภทคำในการ

พัฒนาทักษะทางภาษาและกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนวัยเด็กที่ต้องการความชัดเจนและตรงไปตรงมาในการสื่อสาร

การพัฒนาและการสอนประเภทของคำ

ในขณะที่ประเภทของคำเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างประโยคและสื่อสารในภาษาอังกฤษ การสอนประเภทของคำอย่างมีประสิทธิภาพก็เป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาได้อย่างดี ในการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนวัยเยาว์นั้น Cameron (2001) เน้นว่าการใช้ประเภทของคำเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างทักษะภาษาและการสื่อสารในเด็ก ซึ่งผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมที่เน้นการเล่นคำและการใช้ประเภทของคำในบริบทต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายและมีความสุขสนุกสนาน

นอกจากนี้ Ellis (2003) ในงาน Task-based Language Learning and Teaching ได้เน้นการใช้ภารกิจ (Tasks) ในการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ประเภทของคำในสถานการณ์จริง และเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่มีความหมาย สำหรับผู้เรียนที่ยังอยู่ในช่วงวัยเด็ก การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงจะทำให้เด็กสามารถเข้าใจและจดจำการใช้ประเภทของคำได้ดียิ่งขึ้น

การประยุกต์ใช้ประเภทของคำในการสอน

การใช้แนวทางจาก Swan (2005) ใน Practical English Usage ได้นำเสนอวิธีการสอนการใช้ประเภทของคำในภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นที่การสร้างประโยคตัวอย่างและการทำแบบฝึกหัดที่ช่วยพัฒนาทักษะในการแยกแยะและใช้ประเภทคำให้ถูกต้อง ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนที่ต้องการฝึกฝนภาษาในแง่ของการใช้งานจริง

การเข้าใจประเภทของคำในภาษาไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่ยังช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของคำในบริบทต่าง ๆ ได้ดีขึ้น การเรียนรู้ประเภทของคำจึงไม่เพียงแต่มีความสำคัญสำหรับการเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ แต่ยังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน

นอกจากนี้ งานวิจัยจาก Demme Learning (2023) ได้ยืนยันถึงบทบาทของการทำความเข้าใจประเภทของคำในการพัฒนาความตระหนักรู้ทางไวยากรณ์ในผู้เรียนภาษาในช่วงต้น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ส่วน Bridge Education Group (2021) ได้เสนอแนวทางในการสอนประเภทของคำแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) โดยให้การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ประเภทของคำในบริบทจริงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทความ (Article)

บทความ หมายถึง “ข้อเขียนซึ่งเป็นรายงานหรือการแสดงความคิดเห็นที่มักตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ วารสาร และสารานุกรม เป็นต้น” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) ซึ่งจัดเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่อยู่ในรูปแบบร้อยแก้ว โดยสุภาพร ศิริไชย (2548) อธิบายว่า ร้อยแก้ว คือบทประพันธ์ที่เรียบเรียงโดย

ใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องมีฉันทลักษณ์หรือข้อกำหนดด้านจำนวนคำและเสียงสัมผัส เนื่องจากมุ่งเน้นการสื่อสารเพื่อความเข้าใจเป็นหลัก

จากการจัดประเภทบทความ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1. บทความวิชาการ (Academic Article): เป็นงานเขียนที่มุ่งถ่ายทอดองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี หรือการศึกษาวิจัยในเชิงวิชาการ โดยมักประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ เช่น บทนำ ทบทวนวรรณกรรม และอภิปรายผล (Indeed Editorial Team, 2025)

2. บทความวิจัย (Research Article): เป็นงานเขียนที่นำเสนอผลการศึกษาเชิงประจักษ์ มักมีโครงสร้างสำคัญตามรูปแบบ IMRaD ได้แก่ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีวิจัย ผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ (George Mason University Writing Center, n.d.)

การเขียนบทความสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นมีความสำคัญมากในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับเด็ก ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ การเขียนบทความยังมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเสริมสร้างความรู้ในหลาย ๆ ด้าน

ตามที่ Lannon (2004), Anderson และ Anderson (2010) และ Grammarly (n.d.) ได้จำแนกประเภทของงานเขียนออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่

1. การเขียนเพื่ออธิบาย (Expository Writing): เป็นการนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ในลักษณะวิชาการ เช่น บทความการศึกษา หรือคำอธิบายในห้องเรียน ซึ่งเน้นการอธิบายเนื้อหาหรือข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา

2. การเขียนเพื่อพรรณนา (Descriptive Writing): มุ่งเน้นการสร้างภาพในจินตนาการและความรู้สึกของผู้อ่าน โดยการพรรณนาให้รายละเอียดของสถานที่หรือสิ่งที่พบเจอ เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านสามารถสัมผัสกับเรื่องราวได้

3. การเขียนเพื่อโน้มน้าว (Persuasive Writing): เป็นการเขียนที่ใช้เทคนิคในการชักชวนหรือโน้มน้าวผู้อ่านให้เห็นด้วยในบางประเด็น เช่น บทความเชิงโฆษณาหรือความเห็นส่วนตัว

4. การเขียนเชิงบรรยาย (Narrative Writing): นิยมใช้ในการเล่าเรื่อง เช่น นิทาน เรื่องเล่า หรือชีวประวัติ ที่มักจะมีการดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดว่า บทความสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นควรมีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัย รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทการใช้งาน

ตัวอย่างของแหล่งข้อมูลที่ตอบโจทย์นี้ได้เป็นอย่างดีคือ TIME for Kids ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ออกแบบบทความสำหรับเด็กโดยใช้ภาษาที่เรียบง่ายและเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้อ่านในช่วงวัยเริ่มต้น

โดยเนื้อหาที่น่าสนใจทั้งข่าวสารและเรื่องราวที่น่าสนใจช่วยให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การจัดเตรียมบทความสำหรับเด็กจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ เช่น ความยาวของบทความ ความซับซ้อนของคำศัพท์ และความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์จริงของเด็ก เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ดีขึ้น

Baker (2009) ได้กล่าวว่า การเขียนสำหรับเด็กควรเน้นที่การกระตุ้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ โดยการใช้รูปแบบการเขียนที่เข้าใจง่าย เช่น การเล่าเรื่องที่มีตัวละครและเหตุการณ์ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการคิดและการเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้

Collins & McKenna (2011) ยังเสริมว่า การเลือกประเภทของการเขียนที่เหมาะสมกับวัยเด็กเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการเขียนและการอ่าน ซึ่งการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กจะช่วยให้เด็กมีความสนใจและสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

เว็บไซต์ Red House Academy เป็นแหล่งข้อมูลที่มุ่งเน้นการศึกษาและการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในเด็ก โดยมีการนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาในช่วงอายุที่เหมาะสมสำหรับเด็ก เช่น ช่วงอายุ 3-12 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่สมองมีความยืดหยุ่นและสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Montgomery, 2023) ข้อมูลในเว็บไซต์นี้ได้รับการสนับสนุนจากทฤษฎีทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับในวงการวิชาการ เช่น ทฤษฎี Critical Period Hypothesis ที่ระบุว่าเด็กในช่วงวัยนี้สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีที่สุดและเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องอาศัยความพยายามมากเหมือนผู้ใหญ่ (Lenneberg, 1967) นอกจากนี้ เว็บไซต์ยังมีการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางภาษาในรูปแบบที่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่เชื่อถือได้

ในทำนองเดียวกัน Hardach (2020) อ้างอิงงานวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) ซึ่งเก็บข้อมูลจากการเล่นเกมตอบคำถามออนไลน์โดยผู้เข้าร่วมจำนวนประมาณ 670,000 คน พบว่าการเริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุก่อน 10 ปี เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ในระดับที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา โดยการเรียนรู้ภาษาในช่วงนี้จะช่วยพัฒนาทักษะที่สำคัญได้เร็วและแม่นยำกว่าช่วงวัยที่โตขึ้น

จากหลักฐานข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา หนึ่งในแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลคือเว็บไซต์ TIME for Kids ซึ่งเป็นโครงการย่อยของนิตยสาร TIME ก่อตั้งโดย Henry Luce ในปี พ.ศ. 2466 และเริ่มเผยแพร่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2538 โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการเผยแพร่ข่าวสารที่เหมาะสมกับเด็กในวัยประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น เนื้อหาบนเว็บไซต์ TIME for Kids เน้นที่ความเข้าใจง่ายและส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านการอ่านข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน

เพื่อประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบผลตอบรับจากผู้ใช้งานจริงโดยการสืบค้นคำว่า “TIME for Kids Review” และพบว่าเว็บไซต์ Common Sense Media ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่มุ่งเน้นการสนับสนุนด้านการศึกษาสำหรับเด็กและครอบครัว ได้จัดอันดับและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเว็บไซต์ TIME for Kids ในเชิงบวก โดยข้อมูลจากผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้เรียนที่ใช้เว็บไซต์จริง สนับสนุนคุณภาพและประโยชน์ของเว็บไซต์ในฐานะแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือสำหรับเด็ก

การเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนรู้ประเภทของคำ (Parts of Speech)

การเรียนรู้ภาษาเป็นขั้นตอนสำคัญที่เริ่มต้นในวัยเด็ก โดยเฉพาะในช่วงอายุ 3-12 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาทองในการพัฒนาทักษะภาษาพื้นฐาน โดยเฉพาะในด้านไวยากรณ์และ ประเภทของคำ เช่น คำนาม (Noun), คำกริยา (Verb), คำคุณศัพท์ (Adjective), คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb), คำสรรพนาม (Pronoun) และ คำบุพบท (Preposition) (Lightbown & Spada, 2013; Tomasello, 2003) การเรียนรู้ประเภทของคำเหล่านี้ในช่วงอายุที่เหมาะสมช่วยให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเหมาะสมตามบริบท (Brown & Larson-Hall, 2020)

ในการสอนคำนาม (Noun) ผู้สอนอาจเริ่มจากการอธิบายว่า “คำนามคือคำที่ใช้แทนสิ่งของหรือบุคคล” เช่น “สุนัข” หรือ “ครู” ส่วนการสอนคำกริยา (Verb) สามารถใช้ตัวอย่างประโยคง่าย ๆ ที่เด็กเข้าใจ เช่น “เธอวิ่งเร็ว” หรือ “เขาร้องเพลงได้ดี” เพื่อให้เด็กเข้าใจวิธีการใช้คำกริยาในบริบท (Tomasello, 2003)

การใช้ทรัพยากรออนไลน์ เช่น TIME for Kids หรือ Red House Academy ช่วยให้การเรียนรู้ประเภทของคำเป็นไปในลักษณะที่สนุกสนานและน่าสนใจ เว็บไซต์เหล่านี้มักมีเกมและกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กฝึกใช้คำในประโยคต่าง ๆ และทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของคำ โดยใช้ interactive games และ quizzes ในการเรียนรู้ (Brown & Larson-Hall, 2020)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผ่านทรัพยากรออนไลน์ (Online Resources)

การนำทรัพยากรออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เด็กประถมศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อที่น่าสนใจและสอดคล้องกับพัฒนาการของพวกเขา เช่น การใช้เว็บไซต์ที่มีการโต้ตอบ (Interactive Websites) ที่มีเนื้อหาหลากหลาย ทั้งเกม บทเรียน และบทความที่เหมาะสมกับวัยเด็ก (Lightbown & Spada, 2013; Brown & Larson-Hall, 2020)

นอกจากนี้ การใช้ทรัพยากรออนไลน์ยังช่วยให้ครูสามารถติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและปรับเนื้อหาการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของแต่ละบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์เนื้อหา (Qualitative Content Analysis with Descriptive Quantitative Data) โดยมุ่งวิเคราะห์การใช้ประเภทของคำ (Parts of Speech) ในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ระดับ K1 ถึง K6 เพื่อสะท้อนพัฒนาการด้านภาษาในแต่ละช่วงวัยของผู้เรียนตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับระดับชั้นอย่างต่อเนื่อง

การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเริ่มจากการค้นหาด้วยคำสำคัญ “English Article for Kids” บนเว็บไซต์ Google Chrome ซึ่งพบว่าเว็บไซต์ TIME for Kids ปรากฏอยู่ในหน้าแรกของผลการค้นหา และสามารถเข้าถึงโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แม้ว่าจะไม่ใช่ลำดับที่หนึ่ง แต่เว็บไซต์อันดับแรกเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับคำนำหน้านาม a, an และ the หรือ Article ในภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เว็บไซต์ TIME for Kids เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล โดยมีบุคคลสำคัญระดับโลก เช่น Jane Goodall ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม และ Gustavo Dudamel วิทยากรชื่อดังที่ร่วมแบ่งปันประสบการณ์และสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็ก ๆ ผ่านบทความต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การอ่าน และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาของเว็บไซต์นี้มุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะการอ่านที่ช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจบทความได้ง่ายและยังมอบโอกาสให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษาในเชิงลึก โดยการใช้บทความที่เหมาะสมกับวัยซึ่งมักจะครอบคลุมทั้งเรื่องราวจากโลกกว้างและความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น สิ่งแวดล้อม, สังคม, การศึกษา และวิทยาศาสตร์ โดยไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านการอ่าน

นอกจากนี้ เนื้อหาด้านสิ่งแวดล้อมที่นำเสนอในเว็บไซต์ยังช่วยให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ และคำศัพท์ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ซึ่งสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดถึงปัญหาสังคมได้ เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเรียนรู้ภาษาผ่านบทความดังกล่าวยังช่วยให้เด็กเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้ในด้านสิ่งแวดล้อมกับการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและสนุกสนาน

เว็บไซต์ยังได้รับการประเมินจากองค์กร Common Sense Media ซึ่งมีมาตรฐานการประเมินสื่อที่เข้มงวดและได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและนักการศึกษาทั่วโลกว่าเป็นเว็บไซต์ที่ปลอดภัยและ

เหมาะสมสำหรับเด็ก (American Academy of Pediatrics, 2016; Common Sense Media, 2023) ด้วยคะแนน 4 จาก 5 ดาว โดยระบุว่าเหมาะสมสำหรับเด็กและส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งมีการใช้งานอย่างแพร่หลายโดยครูผู้สอนมากกว่า 100,000 คนในสหรัฐอเมริกา โดยร้อยละ 87 ของครูผู้สอนประเมินว่า TIME for Kids ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ และคุณภาพของแหล่งเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ประกอบด้วยบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กระดับ K1 ถึง K6 จำนวน 24 ฉบับ ที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจากบทความที่เผยแพร่ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นปีปฏิทินการศึกษาที่มีบทความเผยแพร่ครอบคลุมหลากหลายหัวข้อ เช่น สิ่งแวดล้อม, สังคม, การศึกษา และวิทยาศาสตร์ และมีปริมาณข้อมูลเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเลือกวิเคราะห์บทความทั้งหมดที่ปรากฏในช่วงเวลาดังกล่าว ดังแสดงในตารางสรุปผลการตีพิมพ์บทความบนเว็บไซต์ TIME for Kids ด้านล่าง

ตารางที่ 2 การสรุปผลการตีพิมพ์บทความภาษาอังกฤษจริงบนเว็บไซต์ TIME for Kids

เดือน	วันที่ตีพิมพ์								
มกราคม	19/2024	19/2024	26/2024	26/2024	-	-	-	-	4 ฉบับ
กุมภาพันธ์	02/2024	02/2024	08/2024	08/2024	16/2024	16/2024	23/2024	23/2024	8 ฉบับ
มีนาคม	01/2024	01/2024	06/2024	06/2024	28/2024	29/2024	-	-	6 ฉบับ
เมษายน	04/2024	05/2024	11/2024	12/2024	19/2024	19/2024	-	-	6 ฉบับ
พฤษภาคม	ไม่พบการตีพิมพ์บทความ								
มิถุนายน	ไม่พบการตีพิมพ์บทความ								
รวม	บทความภาษาอังกฤษจำนวน 24 ฉบับ								

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์เพื่อการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. **การนับคำซ้ำ:** คำศัพท์ใดที่เป็นส่วนของคำประเภเดียวกันและปรากฏหลายครั้งในบทความ ถูกลับทุกครั้งที่ปรากฏ เพื่อแสดงความถี่ในการใช้งานจริง
2. **การจำแนกประเภทของคำ:** อ้างอิงแนวคิดของ Lowth (1762), Quirk et al. (1985) และปวีรรต อิมสะอาด (2561) โดยแบ่งออกเป็น 8 ประเภทหลัก ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำสรรพนาม คำสันธาน และคำอุทาน
3. **ขอบเขตของการวิเคราะห์:** วิเคราะห์เฉพาะข้อความในเนื้อหาหลักของบทความ โดยไม่รวมชื่อเรื่อง คำบรรยายใต้ภาพ หรือรูปภาพประกอบ

4. **การตรวจสอบซ้ำและความน่าเชื่อถือ:** เพื่อความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูล คณะผู้วิจัยได้มีการกำหนดให้มีผู้ตรวจสอบร่วม (inter-raters) จำนวน 3 ท่าน ทำหน้าที่ตรวจสอบการจำแนกประเภทและการนับคำซ้ำ โดยแต่ละบทความจะได้รับการตรวจสอบตามแนวทางของนักวิจัยหลายท่านที่แนะนำให้มีการตรวจสอบข้อมูลซ้ำอย่างน้อย 2 ครั้งเพื่อความน่าเชื่อถือ เพื่อลดความผิดพลาดและเพิ่มความสอดคล้องของผลการวิเคราะห์ (Schreier, 2012; Silverman, 2013)

5. **การบันทึกผล:** ผลการนับจะถูกจัดเก็บลงในตารางแสดงจำนวนคำในแต่ละประเภทของคำสำหรับแต่ละบทความ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยใช้รูปแบบความถี่และคำร้อยละต่อไป ดังตัวอย่างตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตัวอย่างตารางแสดงความถี่ของจำนวนคำในแต่ละประเภทของคำที่วิเคราะห์ได้จากแต่ละบทความ

ความถี่ของจำนวนคำในแต่ละประเภทของคำที่วิเคราะห์ได้จากแต่ละบทความ									
รหัสบทความ	N. คำนาม	V. คำกริยา	Adj. คำคุณศัพท์	Adv. คำกริยาวิเศษณ์	Pro. คำสรรพนาม	Prep. คำบุพบท	Conj. คำสันธาน	Inter. คำอุทาน	หมายเหตุ
A01									
A02									
A03									
A04									
A05									

แม้ว่าเว็บไซต์ TIME for Kids จะมีบทความภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับอนุบาลถึงประถมศึกษา (K1-K6) แต่ไม่ได้ระบุระดับชั้นของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนในแต่ละบทความ อย่างไรก็ตาม บทความเหล่านี้ล้วนออกแบบมาเพื่อผู้เรียนระดับประถมศึกษาโดยรวม คณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้บทความจากเว็บไซต์ดังกล่าวโดยไม่แบ่งแยกระดับชั้น และใช้เกณฑ์ด้านเนื้อหา เช่น ความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และหัวข้อของบทความ เพื่อประเมินระดับความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านการใช้ประเภทของคำในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในบทความสำหรับเด็กอย่างแท้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินงานวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้รวบรวมบทความภาษาอังกฤษจำนวน 24 ฉบับจากเว็บไซต์ TIME for Kids โดยทำการคัดลอกเนื้อหาทั้งหมดลงในโปรแกรม Microsoft Word และพิมพ์ออกมาในรูปแบบเอกสารกระดาษเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ด้วยมือ จากนั้นได้บันทึกผลการวิเคราะห์ประเภทคำ (Parts of Speech) โดยใช้ตัวย่อของแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์เป็นไปตามเกณฑ์เพื่อการวิเคราะห์ โดยดำเนินการวิเคราะห์ทีละบทความจนเสร็จสมบูรณ์ เพื่อแจกแจงรายละเอียดเพิ่มเติม เช่น สาเหตุของการเปลี่ยนหน้าที่ของคำและลักษณะพิเศษของคำในแต่ละบริบท ก่อนจะดำเนินการ

วิเคราะห์บทความถัดไป กระบวนการวิเคราะห์นี้มีความละเอียดและเป็นระบบเพื่อป้องกันความสับสนในการจำแนกประเภทของคำ

หลังจากการวิเคราะห์เสร็จสมบูรณ์ เอกสารผลการวิเคราะห์และต้นฉบับจะถูกจัดทำเป็นชุดและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของข้อมูล และความแม่นยำในการวิเคราะห์ ผลการตรวจสอบจะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบร่วม (inter-raters) ข้างต้นก่อนสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวม โดยนำเสนอข้อมูลความถี่และสัดส่วนของประเภทคำที่ปรากฏในบทความทั้ง 24 ฉบับอย่างชัดเจน พร้อมทั้งวิเคราะห์เชิงลึกและอธิบายตัวอย่างการใช้คำในแต่ละประเภทเพื่อสนับสนุนผลการวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ประเภทของคำที่ใช้ในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids ซึ่งผลลัพธ์จากการวิเคราะห์พบการปรากฏของคำนามจำนวนมากที่สุดถึง 727 ครั้ง คำกริยา 575 ครั้ง คำสรรพนาม 300 ครั้ง คำบุพบท 214 ครั้ง คำคุณศัพท์ 206 ครั้ง คำกริยาวิเศษณ์ 136 ครั้ง และพบการปรากฏของคำสันธานน้อยที่สุด 78 ครั้ง แต่อย่างไรก็ตามไม่พบการใช้คำอุทานเลยจากการวิเคราะห์ครั้งนี้ โดยมีการแสดงภาพรวมของการปรากฏประเภทของคำจาก 24 บทความ ดังตารางที่ 4 และการแสดงตัวอย่างผลลัพธ์ของการปรากฏประเภทของคำ และการวิเคราะห์แต่ละประโยค ดังตารางที่ 5 ตามลำดับมากไปน้อย พร้อมยกตัวอย่างประกอบ และการแสดงตัวอย่างผลลัพธ์ของการปรากฏของคำนามจากบทความที่ 1 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 4 ภาพรวมของการปรากฏประเภทของคำจาก 24 บทความ

บทความ 24 ฉบับ	ความถี่ของการปรากฏประเภทของคำจาก 24 บทความ								รวม
	คำนาม	คำกริยา	คำคุณศัพท์	คำกริยาวิเศษณ์	คำสรรพนาม	คำบุพบท	คำสันธาน	คำอุทาน	
1	28	17	13	4	4	9	3	0	78
2	29	20	6	7	9	10	4	0	85
3	32	25	9	5	11	9	5	0	96
4	37	27	12	7	14	10	6	0	113
5	25	21	7	5	8	6	2	0	74
6	33	24	9	8	13	7	6	0	100
7	31	28	7	6	15	9	4	0	100
8	29	24	8	6	13	9	4	0	93
9	23	18	5	4	10	4	2	0	66
10	37	22	8	6	10	7	3	0	93
11	30	22	7	5	10	10	3	0	87
12	36	28	10	8	15	9	5	0	111
13	22	18	8	4	14	6	1	0	73
14	30	31	8	6	15	13	3	0	106
15	25	20	5	2	11	5	1	0	69

16	37	33	9	4	16	11	4	0	114
17	25	27	5	5	20	10	4	0	96
18	31	27	9	5	13	16	2	0	103
19	27	23	10	8	15	9	2	0	94
20	32	30	11	7	12	10	2	0	104
21	28	20	9	3	12	6	3	0	81
22	35	23	9	7	11	7	3	0	95
23	29	20	9	6	12	9	3	0	88
24	36	27	13	8	17	13	3	0	117
รวม	727	575	206	136	300	214	78	0	2236

ตารางที่ 5 ตัวอย่างผลลัพธ์ของการปรากฏประเภทของคำ และการวิเคราะห์แต่ละประโยค

ประเภทของคำ	ความถี่	ค่าร้อยละ	ตัวอย่างประเภทคำจากบทความที่ 1
คำนาม (N.)	28	35.90	animals, parks, mule, deer, Yosemite Valley, forest และ Grand Canyon
คำกริยา (V.)	17	21.79	live, are, roam, can, be, seen, is, have, swim และ nest
คำคุณศัพท์ (Adj.)	13	16.67	different, national, three, common, venomous, all และ black
คำบุพบท (Prep.)	9	11.54	in, of, above, through, to, on และ off
คำสรรพนาม (Pron.)	4	5.13	they และ their
คำกริยาวิเศษณ์ (Adv.)	4	5.13	round
คำสันธาน (Conj.)	3	3.85	and
คำอุทาน (Inter.)	-	-	-
ผลรวม	78	100	

ตารางที่ 6 ตัวอย่างผลลัพธ์ของการปรากฏของคำนามจากบทความที่ 1

ประเภทของคำ	ความถี่	ค่าร้อยละ	ตัวอย่างประโยคจากการวิเคราะห์
คำนาม (N.)	727	32.51	1. Many ^{adj} different ^{adj} kinds ⁿ of ^{prep} animals ⁿ live ^v in ^{prep} national ^{adj} parks ⁿ . 2. Kilauea ⁿ and ^{conj} Mauna Loa ⁿ are ^v two ^{adj} active ^{adj} volcanoes ⁿ that ^{pron} are ^v protected ^v here ^{adv} . 3. A frog ⁿ goes ^v through ^{prep} four ^{adj} stages ⁿ of ^{prep} life ⁿ . 4. They ^{pron} do ^v not ^{adv} have ^v legs ⁿ . 5. Trees ⁿ come back ^v to ^{prep} life ⁿ in ^{prep} the spring ⁿ . 6. When ^{conj} the rain ⁿ stops ^v , look up ^v at the sky ⁿ . 7. They ^{pron} were ^v , immigrants ⁿ to ^{prep} the United States ⁿ . 8. Medina ⁿ hopes ^v to connect ^{adv} people ⁿ around ^{prep} stories ⁿ . 9. Different ^{adj} bees ⁿ have ^v different ^{adj} jobs ⁿ . 10. A honeycomb ⁿ is ^v made up ^v of ^{prep} cells ⁿ .

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ประเภทของคำในบทความภาษาอังกฤษที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ TIME for Kids พบว่า คำนามเป็นประเภทคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดในบทความ จำนวน 727 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับบทบาท

ของคำนามในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษทั่วไป โดยเฉพาะในบทความสำหรับเด็ก คำนามมักใช้ในการระบุสิ่งของ สถานที่ หรือผู้กระทำ เช่น "honeycomb," "cells" หรือ "rally" ซึ่งช่วยสร้างการสื่อสารที่เข้าใจง่ายและเป็นรูปธรรม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Lowth (1762) ที่เน้นความสำคัญของคำนาม และ คำกริยา ในการสร้างโครงสร้างประโยคที่ช่วยให้การสื่อสารมีความชัดเจน โดยเฉพาะในกรณีของผู้เรียนวัยเด็กที่ต้องการโครงสร้างประโยคที่เข้าใจได้ง่ายและตรงไปตรงมา การเลือกใช้คำกริยา ประธาน และ กรรมจาก สะท้อนถึงการออกแบบเนื้อหาที่คำนึงถึงผู้เรียนวัยเด็กที่ต้องการความชัดเจนและการสื่อสารที่ไม่ซับซ้อนเกินไป

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีวรต อัมสะอาด (2561) ที่เน้นการจำแนกประเภทของคำตามหน้าที่ในประโยค โดยเฉพาะในกรณีที่คำบางคำสามารถทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ เช่น คำกริยาที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำนามได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาตามบริบทของประโยค

คำกริยา เป็นประเภทของคำที่มีบทบาทสำคัญในโครงสร้างประโยค โดยเฉพาะการใช้ กรรมจาก (Passive Voice) ซึ่งพบมากกว่าการใช้ คำกริยาประธาน (Active Voice) ในบทความที่ศึกษา การใช้กรรมจาก มักใช้เพื่อสื่อถึงสถานะหรือกระบวนการที่สำคัญต่อเนื้อหาของบทความ โดยไม่เน้นตัวตนของผู้กระทำ เช่นในประโยค "A honeycomb is made up of cells." หรือ "This is called a rally." โครงสร้างนี้เน้นการอธิบายสถานะหรือผลลัพธ์มากกว่าการระบุผู้กระทำ ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นของการใช้ Passive Voice ในเนื้อหาประเภทนี้

ในขณะที่ คำกริยาประธาน (Active Voice) ก็ปรากฏในบทความบ้าง แต่ไม่โดดเด่นเท่ากับการใช้ Passive Voice การใช้ Active Voice มักเน้นการระบุผู้กระทำและการดำเนินการโดยตรง เช่นในประโยค "The animals live in national parks." การใช้ Active Voice ช่วยให้ข้อมูลมีความชัดเจนและตรงไปตรงมามากขึ้น

เหตุผลที่ Passive Voice พบมากกว่า Active Voice อาจเป็นเพราะลักษณะของเนื้อหาที่มักเน้นการอธิบายกระบวนการ สถานะ หรือผลลัพธ์มากกว่าการระบุผู้กระทำโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียนที่มุ่งให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและลดความซับซ้อนในการแสดงข้อมูล

คำกริยาเป็นประเภทคำที่พบมากเป็นอันดับสอง พบการปรากฏ จำนวน 575 ครั้ง โดยส่วนใหญ่ใช้ในรูปแบบ กรรมจาก (Passive Voice) เช่น "are protected" "is made up" และ "is called" ซึ่งมักเน้นที่การอธิบายสถานะหรือผลลัพธ์ของเหตุการณ์ โดยไม่เน้นที่ผู้กระทำโดยตรง การใช้ Active Voice

ก็พบในบางกรณี เช่น "The animals live in national parks" ซึ่งเน้นการกระทำของผู้กระทำ (สัตว์) และสถานที่ที่การกระทำเกิดขึ้น

คำสรรพนามพบการปรากฏ จำนวน 300 ครั้ง มีบทบาทในการแทนคำนามต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในเนื้อหาของบทความ การใช้คำสรรพนามเช่น "it" "they" หรือ "he/she" ช่วยให้บทความมีความกระชับ และหลีกเลี่ยงการซ้ำคำที่ไม่จำเป็น ตัวอย่างเช่น "The honeycomb is made up of cells. It is very important for bees."

คำบุพบทพบการปรากฏ จำนวน 214 ครั้ง ช่วยเชื่อมโยงคำในประโยคเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ในด้านเวลา สถานที่ หรือทิศทาง เช่น "in," "on," "by," หรือ "of" ตัวอย่างเช่น "live in national parks" หรือ "made up of cells"

คำคุณศัพท์พบการปรากฏ จำนวน 206 ครั้ง ใช้ในการเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับคำนาม เช่น "big," "important," หรือ "safe" ตัวอย่างเช่น "national parks" หรือ "protected animals" ซึ่งช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างละเอียด

คำกริยาวิเศษณ์ พบการปรากฏ จำนวน 136 ครั้ง ปรากฏน้อยที่สุด แต่ยังคงช่วยเสริมความหมายให้กับคำกริยา ตัวอย่างเช่น "quickly," "safely," หรือ "generally" ช่วยเพิ่มความหลากหลายในการสื่อสารและช่วยให้การนำเสนอข้อมูลมีความชัดเจน

คำสันธาน พบการปรากฏ จำนวน 78 ครั้ง มีบทบาทในการเชื่อมโยงประโยคหรือข้อเสนอแนะในบทความ เช่น "and," "but," "or" ซึ่งช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น

คำอุทานไม่ปรากฏในบทความที่ศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาสำหรับเด็ก ๆ ที่เคราะห์ในครั้งนี้นักมุ่งเน้นการสื่อสารที่ตรงไปตรงมาและเป็นทางการ

จำนวนคำในบทความ (Word Count)

แม้ว่าคำถามวิจัยหรือวัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้ไม่ได้กล่าวถึงจำนวนคำในบทความที่ใช้ในการวิเคราะห์ แต่การพิจารณาจำนวนคำ (ระหว่าง 90–170 คำ) กลับเป็นประเด็นที่สำคัญในการวิเคราะห์ผลการศึกษา เนื่องจากความยาวของบทความมีผลต่อการอ่านและการเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน โดยบทความที่มีความยาวสั้น กระชับ และไม่ซับซ้อนเกินไปจะช่วยให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และลดความรู้สึกเครียดหรือเบื่อหน่ายระหว่างการอ่าน

นอกจากนี้ ความยาวของบทความยังสามารถมีผลต่อการเลือกใช้ประเภทของคำที่เหมาะสมในการเขียน เช่น คำกริยา (Verbs) ที่ไม่ซับซ้อนและตรงไปตรงมาจะทำให้การอ่านสั้นไหลและเข้าใจง่ายขึ้น ขณะเดียวกันการเลือกใช้ คำคุณศัพท์ (Adjectives) และ คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) ที่ไม่เกินความจำเป็น จะช่วยให้ข้อความกระชับและไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกท้อแท้ไปกับรายละเอียดที่มากเกินไป

การใช้ คำนาม (Nouns) ที่ตรงประเด็น เช่น “การศึกษา,” “ผลการวิจัย,” หรือ “บทความ” จะช่วยให้ผู้อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว และทำให้เนื้อหาที่มีความชัดเจน เมื่อบทความมีความยาวพอดี และใช้คำที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็กในระดับประถมศึกษา จะทำให้พวกเขาสามารถโฟกัสและเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ จำนวนคำที่เหมาะสม ยังช่วยลดความรู้สึกเบื่อหน่ายที่มักเกิดขึ้นจากการอ่านเนื้อหาที่ยาวเกินไปหรือซับซ้อนจนเกินไป ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่านและพัฒนาทักษะการเข้าใจภาษาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การศึกษานี้ยังสนับสนุนแนวคิดจาก Pushkina และ Krivoshlykova (2020) ซึ่งยืนยันถึงความสำคัญของการเข้าใจประเภทคำในการพัฒนาทักษะภาษาและกระบวนการเรียนรู้โดยรวมสำหรับเด็ก นอกจากนี้ Swan (2005) ใน *Practical English Usage* และ Swan กับ Walter (1997) ใน *How English Works: A Grammar Practice Book* ยังสนับสนุนการใช้ Passive Voice ในเนื้อหาสำหรับผู้เรียนวัยเยาว์ ซึ่งเหมาะสมกับบริบทของการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือสถานะการกระทำมากกว่าการเน้นที่ตัวผู้กระทำ ตามที่ Cameron (2001) ระบุไว้ว่า การสอนภาษาให้กับเด็กในวัยเยาว์ควรเน้นไปที่การสร้างความเข้าใจในกระบวนการทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งการใช้ Passive Voice ในลักษณะนี้สามารถช่วยให้เด็กๆ ได้รับความเข้าใจในรูปแบบของภาษาโดยไม่เน้นที่ผู้กระทำมากเกินไป

สรุป

การวิเคราะห์ประเภทของคำในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก พบว่า คำนาม และ คำกริยา มีบทบาทสำคัญในการสร้างโครงสร้างประโยค โดยเฉพาะการใช้กรรมวาจก ซึ่งช่วยในการนำเสนอข้อมูลที่เน้นกระบวนการหรือสถานะการกระทำมากกว่าผู้กระทำ การเลือกใช้กรรมวาจกในบทความประเภทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การอธิบาย กระบวนการทางธรรมชาติหรือผลลัพธ์ของสิ่งต่าง ๆ ช่วยให้เนื้อหากระชับเข้าใจง่าย และลดความซับซ้อนในการระบุผู้กระทำ นอกจากนี้ คำสรรพนาม ยังมีบทบาทในการแทนคำนามที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ ช่วยลดการซ้ำคำ ทำให้บทความมีความกระชับและอ่านง่าย

ขณะที่ คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ถูกใช้ในปริมาณพอเหมาะเพื่อเพิ่มรายละเอียดโดยไม่ทำให้เนื้อหาซับซ้อนเกินไป

นอกจากนี้ การพิจารณาจำนวนคำในบทความ ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการอ่านและการเข้าใจเนื้อหาของเด็ก ๆ บทความที่มีความยาวเหมาะสม (ประมาณ 90–170 คำ) จะช่วยให้เด็กสามารถโฟกัสกับเนื้อหาสำคัญได้ง่ายขึ้น ลดความเหนื่อยล้าจากการอ่าน และส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการและสถานะต่าง ๆ ที่บทความนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ประเภทของคำในบทความภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไม่เพียงแต่ให้ความรู้ภาษาศาสตร์เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค แต่ยังมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนวัยเยาว์อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากประเภทของคำ เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ เป็นรากฐานของการสร้างประโยคและการถ่ายทอดความหมาย การเข้าใจหน้าที่ของคำต่าง ๆ จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความประโยคได้ถูกต้องและพัฒนาทักษะภาษาในระดับที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ การศึกษาประเภทของคำยังเอื้อต่อการจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับภาษาและวัยของผู้เรียน โดยครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนการสอน สร้างแบบฝึกหัด หรือจัดกิจกรรมการอ่านที่เน้นการสังเกตและวิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยค ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองสามารถใช้เป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลานได้อย่างตรงจุด

สำหรับการศึกษาค้างถัดไป แนะนำให้เน้นการวิเคราะห์ประเภทของคำชนิดใดชนิดหนึ่งอย่างเจาะจงและลงลึก โดยเฉพาะประเภทย่อยภายในกลุ่มคำนั้น ๆ เช่น การวิเคราะห์กริยาวิ (Phrasal Verb) หรือคำกริยาไม่แท้ (Non-finite Verbs) ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในระดับวลีและประโยคมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถขยายขอบเขตการศึกษาไปยังเนื้อหาสำหรับเด็กที่มีช่วงวัยสูงขึ้น เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละระดับพัฒนาการ ทั้งนี้เพื่อสร้างแนวทางการเรียนการสอนที่ครอบคลุมและสนับสนุนให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยนี้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ปวิวรรต อิมสะอาด. (2561). *Lecture สรุปเข้มอังกฤษ ม.ต้น*. กัมปัตเตะ.
- พนิตทิชาญ์ มานอก และ ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน. (2562). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุภาพร ศิริไชย. (2548). *วรรณคดีและการสื่อสารภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธณิศร บุญสุข, สรวิชญ์ เกาสมบัติ, ศิริญญา ทับสมบัติ, & วานิต พรสุธารักษ์. (2566). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงคู่มือปฏิบัติงาน. สถาบันการบิณพลเรือน.
- American Academy of Pediatrics. (2016). *Media and young minds*. *Pediatrics*, 138(5), e20162591. <https://doi.org/10.1542/peds.2016-2591>
- Anderson, C., & Anderson, J. (2010). *The Longman writer's companion* (6th ed.). Pearson.
- Asdar, A., Hustiana, H., & Ahyadi, A. (2023). Part of speech classification by EFL students: A review about their familiarity. *ELS Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities*, 6(4), 793–801. <https://doi.org/10.34050/elsjish.v6i4.32383>
- Baker, C. (2009). *Foundations of bilingual education and bilingualism* (4th ed.). Multilingual Matters.
- Bridge Education Group. (2021, March 22). *How to teach parts of speech: ESL lesson tips and activities*. <https://bridge.edu/tefl/blog/how-to-teach-parts-of-speech/>
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge University Press.
- Collins, P., & McKenna, M. (2011). *The development of literacy* (2nd ed.). Pearson Education.
- Common Sense Media. (2023). *Common Sense Census: Inside the 2023 digital lives of teens*. Common Sense Media. <https://www.commonsensemedia.org>
- Common Sense Media. (n.d.). *Time for Kids website review*. Retrieved January 4, 2025, from <https://www.commonsensemedia.org/website-reviews/time-for-kids>
- Demme Learning. (2023, April 5). *Syntactic awareness: What is it and why is it important?* <https://demmelearning.com/blog/syntactic-awareness/>

EF Education First. (2023). *EF English proficiency index 2023: A ranking of 111 countries and regions by English skills*.

<https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2023/ef-epi-2023-english.pdf>

Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.

George Mason University Writing Center. (n.d.). *Scientific (IMRaD) research reports – Overview*. Retrieved October 22, 2025, from <https://writingcenter.gmu.edu/writing-resources/imrad/writing-an-imrad-report>

Grammarly. (n.d.). *Types of writing: Learn about different styles of writing*. Retrieved January 4, 2025, from <https://www.grammarly.com/blog/writing-techniques/types-of-writing/>

Hardach, S. (2020, March 3). *What's the best age to learn a language?* BBC Future. <https://www.bbc.com/future/article/20200303-whats-the-best-age-to-learn-a-language>

Harmer, J. (2015). *The practice of English language teaching* (5th ed.). Pearson Education.

Hyland, K. (2004). *Disciplinary discourses: Social interactions in academic writing*. University of Michigan Press.

Indeed Editorial Team. (2025, June 6). *What is academic writing? Definition and 7 types to consider*. Indeed. <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/academic-writing>

Krippendorff, K. (2019). *Content analysis: An introduction to its methodology* (4th ed.). SAGE Publications.

Lannon, J. M. (2004). *Technical writing* (8th ed.). Pearson.

Lenneberg, E. H. (1967). *Biological foundations of language*. Wiley.

Lowth, R. (1762). *A short introduction to English grammar*. J. Hughs.

Montgomery, O. (2023, January 12). *What age is best for learning a language?* Red House Academy. <https://redhouseacademy.org/วัยใดที่เหมาะสมกับการเรียนภาษามากที่สุด>

Patel, M., Solly, M., & Copeland, S. (2023). *The future of English: Global perspectives*. British Council. <https://www.britishcouncil.org>

- Pushkina, A., & Krivoslykova, L. (2020). Ways of teaching functional parts of speech to young learners. In *EDULEARN20 proceedings* (pp. 6361–6365).
<https://doi.org/10.21125/edulearn.2020.1686>
- Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G., & Svartvik, J. (1985). *A comprehensive grammar of the English language*. London: Longman.
- Ramadhani, S., & Ovilia, R. (2022). Understanding parts of speech by EFL students to ease them in constructing an English sentence. *Journal of English Language Teaching*, 11(4), 359–368. <https://doi.org/10.24036/jelt.v11i4.119944>
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2010). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics* (4th ed.). Pearson Education Limited.
- Saengboon, S., Kosin, P., & Toomaneejinda, A. (2022). The roles of grammar in English language teaching: Local viewpoints. *PASAA: Journal of Language Teaching and Learning in Thailand*, 63(1), 179–204.
<https://digital.car.chula.ac.th/pasaa/vol63/iss1/7>
- Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice*. SAGE.
- Scrivener, J. (2011). *Learning teaching: The essential guide to English language teaching* (3rd ed.). Macmillan Education.
- Silverman, D. (2013). *Doing qualitative research* (4th ed.). SAGE.
- Swan, M. (2005). *Practical English usage* (3rd ed.). Oxford University Press.
- Swan, M., & Walter, C. (1997). *How English works: A grammar practice book*. Oxford University Press.
- Willingham, D. T. (2009). *Why don't students like school? Because the mind is not designed for schoolwork*. Jossey-Bass.